

10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ' (Γ' ΛΟΥΚΑ)

Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων. Θεοφίλου ὀσίου (ἡ' αἰ.).

Ἦχος βαρὺς. Ἐωθινὸν ε'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

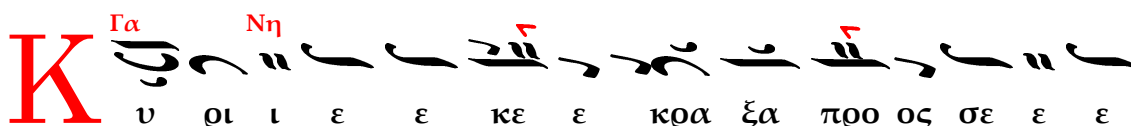
**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Μηναίου γ' εἰς δ'.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

K ^{Γα} ^{Νη}
υ ρι ι ε ε κε ε κρ α ξ α προ ος σε ε ε

Πα ει σα κουου σο ο ο ον μουου ει σα κου σο ον
 μου Κυ ρι ε ε Κυ ρι ε ε κε κραξα προς σε ε ει σα
 κου σο ο ο ον μουου προ ο σχες τη φω νη η η η
 της δε η σε ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι
 με προς σε ε ει σα κου σον μουου Κυ υ ρι ι ε
Κ Πα Νη α τευ θυν θη τω η η προ ο σευ χη η η η
 η η μου ως θυ μι ι α α μα ε νω πι ο ο
 ον σου ε παρσις των χει ει ρω ω ων μουου θυ σι ι
 α ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου σον μουου Κυ υ ρι ι
 ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θ Νη ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
 μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μ Νη η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
 πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζεσ θαι προ φα σεις εν
 α μαρ τι ι αις

Σ^{Νη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο
μι ι αν ^{Νη} και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυτων

Π^{Γα Νη} αι δευσει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ^Α ε λαιον δε α μα ρτω λου ^Α μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου

Ο^{Νη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι ι αις αυ των ^Α κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α^{Νη} κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ^{Νη} ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^Α δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου ^Α
ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λη σ την ψυ χη ην

μου

Φ^{Νη} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δο σ ης συ νε

στησαν το ο μοι και αποσκανδαλωντων ερ γα ζο

με νων την ανομιιαν

Π εσονται εν αμφιβληστρω αυτων οι αμαρτω

λοι καταμονας ειμι εγω εως αν πα

ρε ελθω

Φωνη ημου προς Κυριον εκεκραξα φωνη

μου προς Κυριον εδεηθηθην

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεησιιν

μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Εντω εκλειπειν εξ εμου το πνευμα μου και συ

εγνωστας τριβου μου

Ενοδωταυτη η επορευοομην εκρυ

ψαν παγιδαιμοι

Κατενοουν εις τα δεξια α και επε

βλεπον και ουκ ην ο επιγινωσκων με

Απωλετο φυγη απ εμου και ουκ εστιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χη ην μου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π ροσ χες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο ο δρα

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου

λο γη σα σθε τω ο νο μα τι ι σου

Δ ευ τε α γα λ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι

ω τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα α τος και φω

τι σαν τι αν θρω ω πων το γε ε νος με τα των α σω

μα α των κραυ γα ζοντες Δη μι ουρ γε και Σω τηρ η

μων δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,

ε ως ου αν τα πο δω ως

μοι

Σ ταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα φη ην δι

η μας θα να τω δε ως Θε ος θα να τον ε νε κρωσας

δι ο προ σκυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου

α να στασιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ει σα ακου

σον της φω νη ης μου

Α πο στο λοι ι δο ον τες την ε ε γερ σιν του Δη

μι ουρ γου ε θαυ μα σαν βο ω ων τες την αι νε σιν

την αγ γε λι κην αυ τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι

ας ου τος ο πλου ου τος της βα σι λει ει ασ ο

πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα εις την φω νη ην

της δε η σε ω ως μου

Κ αν συν ε λη φθης Χρι στε υ πο α νο ο μων αν

ὕπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^{Νη} ηλ πι σεν η ψυ

^{Γα} χη ημου ε πι τον Κυ ρι ον ^{Γα}

Κ ^{Γα} α τηλθες εν τω ^{Νη} Α α δη Χρι στε ως η βου λη η ^Μ

θης ^{Νη} ε σκυ λευ σας τον θα να τον ως Θε ος και Δε

σπο της και α νε εστης τρι η μερος συν α ναστη σας

τον Α δαμ εκ των του Α δου δε σμων και της φθο ρας

^{Γα} κραυ γα ζο ντα και λε γοντα ^{Νη} δο ξα τη α να στα σει σου

^{Γα} μο νε φι λα αν θρωω πε ^{Γα}

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μηναίου γ' εἰς δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου ς

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος Νη ς

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ^ε ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ

ρι ον ^ε

Η ^ε λι ι ς λαμ προ τε ρον λε λαμ πρου σμε νη η

μνη μη σα ^ε τοις πι στοι οις ε ξα νε τει λε ^ε την κτι ι

σιν φω τι ζα σα ^ε θει αις φρου κτω ρι ι αις ^ε Ευ λα μπι ε

 μα α καρ^Δ και πα θη μα των την α χλυν^Δ και των

 δαι μο νων νυ κτα δι ω κ8 σα^ε δι ο σε μα κα ρι

 ζο μεν και ε τη σι ως γε ραι ρο μεν^ε ως φω στη η

 ρα πα γκο σμι ον^Δ πρε σβευ τη ην ως θερ μο τα τον^ε

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ’ αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

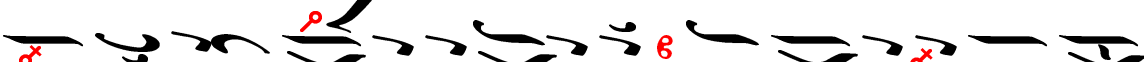

 τον Ισ ρα ηλ^Δ εκ

 πα σω ων των α νο μι ων αυ τ8

Η λι ι 8 λαμ προ τε ρον λε λαμ προ σμε νη η

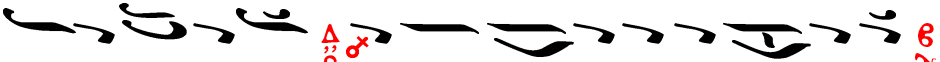

 μνη μη σ8^ε τοις πι στοι οις ε ξα νε τει λε^ε την κτι ι

 σιν φω τι ζ8 σα^Δ θει αις φρου κτω ρι ι αις^ε Ευ λα μπι ε

 μα α καρ^Δ και πα θη μα των την α χλυν^Δ και των

 δαι μο νων νυ κτα δι ω κ8 σα^ε δι ο σε μα κα ρι

 ζο μεν και ε τη σι ως γε ραι ρο μεν^ε ως φω στη η

 ρα πα γκο σμι ον^Δ πρε σβευ τη ην ως θερ μο τα τον^ε

Στίχ. θ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,

 ε παι νε σα

 τε αυ τον^Δ παν τες οι λα οι^ε

Σ ι δη η ρω ξε ο με νος και ταις λα μπα σι φλε
 γο μενος και ειρ κτη η συγκλει ο μενος ξυ λω α ναρ
 τω με νος και θη ρι οισ βρω ω μα δι δο με νος
 μα ακαρ α πα ρα σα λευτος τον νυν δι ε φυ
 λαχ θεις τη θει ει α χα ρι τι και νι κης δι α δη
 μα τι κα τε κο σμη θης Ευ λα μπι ε δι α τϛ ϛ
 το την μνημην σϛ χα ρο συ υ νως γε ραι ρο μεν

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να
Τ ην Ε ευ αν τον τρω σα ντα και Πα ρα δει σϛ ε
 ξω σαντα πολυ μη η χα νον ε τρω σας τρω θει ει
 σα τω ε ρω τι τϛ Παμ βα σι λε ε ως Χρι στϛ Ευ λα
 μπι ι α και υ πο μει να σα στε ρ ρως σω μα τος
 τρω σιν και πα α σαν βα σα νον δι ο με θε ξει κρειτ
 το νι θει ας θε ω σε ως ε τυ χες υ περ πα α
 ντων πρε σβευ ϛ σα των πι στω ως ευ φη μϛ των σε

Δόξα. Τῶν Μαρτύρων.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πα ρ

Δοξαα Πατριιι και αι Υι υι υι ω
και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Τη φι λα δελ φι ι α η ο μω νυ μι α συγ
κρα α θει ει σα και η α γνει α τη α πα θει α α
συμμι ι χθει ει ει σα α βλα βως δι ε φυ λα α ξε της
γνω μης το ε ε ευ το ο ο ο νον ο πα γαρ
θε ος ο πο θς με ε νος κο σμος ο ο ο ο λος κα
α α τε ε φρο ο νη η ται ω τς θ αυ μα α τος
Ο ο φις νε νε ε ε ε ε κρω ω ω ται
και ο εις υ υ υ ψος α δι κι αν λα α λη η σας
υ πο χθο νι ι ος αυ τα δελ φοις Μαρ τυ σι κα
τα πε ε ε πτω ω ω κεν Ευ λα μπι ι ι ι
ω τω σο ο φω ω και Ε ε ευ λα μπι ι ι ι α
τς τοις ευ στο χω τα α α τοις α α σμα σι ι βο

Πα η η η η σω ω ω ω μεν οι κα λως εν Χρι ι
 στω τον δρο μον τε ε λε ε ε σα α α α ντες αι
 τη σα σθε τω κο ο σμω τη ην ει ει ρη η η η
 νην και ταις ψυ χαις η μω ων το με γα α ε λε
 ο ος

Τὸ Δογματικὸν Θεοδοκίον.

Ἦχος Γα ϕ

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι
 ω ω ω των α α μην
M η τηρ μεν ε γνω ω ω σθης υ πε ερ φυ σι ιν
 Θε ε ο το ο ο κε ε μεινας δε Πα αρ θε ε ε
 νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον και εν νοι α αν
 και το θαυ ματου το κουου σου ερ μη νευσαι γλω ω ω σσα
 ου ου δυ υ υ υ να α α ται πα ρα δο ξου γαρ
 ου ου ου ου σης της συλ λη η η ψε ως Α α α
 γνη η α κα τα λη πτο ος ε ε ε στιν ο τρο πος

τη ης κυ η σε ω ως ^{Νη} ο που γαρ βου ου λε ται Θε
 ε ος νι κα α α α ται αι φυ υ σε ε ως τα α
 α ξις ^{Γα} δι ο σε πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα του Θε
 ου ου γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο με θα
 σϝ εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε ε ε του ου
 σω θη η ναι τας ψυ χα α α α σ η η μω ω ω ω ν

Ἔτερον.

Ἦχος Ζω Σ

Κ^{Ζω} αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω να
 ας τω ων αι αι ω ω ω νω ων α α α μην
Μ^{Δι} η τη ρμεν ε ε γνω ω ω σθη ης υ περ φυ υ υ
 υ υ σιν Θε ο ο ο το κε ε μει να ας δε ε
 Πα αρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον
 και αι αι ε εν νοι οι οι α αν και το θα α αυ
 μα α του ου το ο κου ου ου σου ερ μη νε ευ
Μ^{Ζω} σαι αι γλω ωσ σα α α ου ου δυ να α ται αι πα

ρα δο ο ξου γα αρ ου ου ου ση ης της συλ λη
 ψε ως Α α γνη η η α κα τα α λη η η πτο
 ος ε ε ε στιν ο τρο ο προς τη η ης κυ υ
 η σε ε ω ως ο που γαρ βου ου ου λε ε ται
 Θε ο ος νι κα α ται φυ υ υ σε ω ως τα
 α α ξι ις δι ο σε πα α αν τες Μη τε ρα α
 του ου Θε ε ου γι ι ι νω ω σκoon τε ες δε ο
 με ε θα α σου ου εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε του
 σω θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω ω
 ων

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

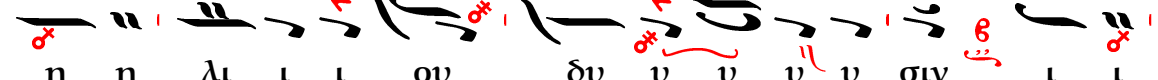
Φ ὡς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

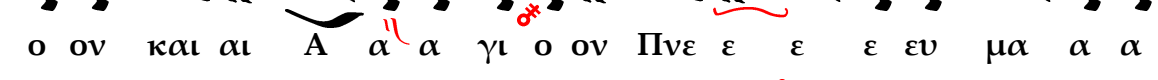

 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

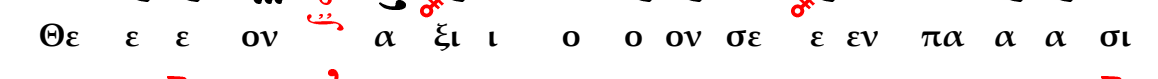

 στε ε ε ε ελ θο ο ον τεϛ ε πι τη η ηην

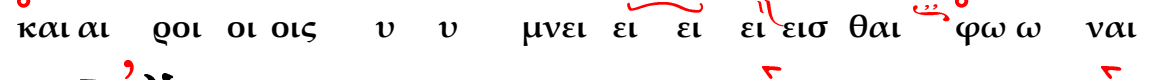

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε εϛ φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

 υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο

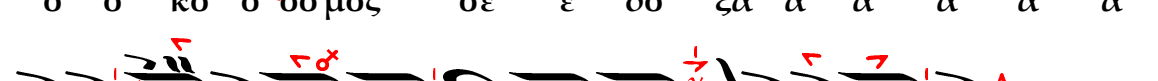

 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

 και αι ροι οι οϛ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

 αι αιϛ αι σι ι ι αιϛ Γι υι ε ε Θε ε ϛ

 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛϛ δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ.

Ο Ky υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Ky υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Ky ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν

ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

A^{Γα} ^{Nη} ^M ^ϛ ^ϛ
νε στης εκ του τα φου Σω τηρ του κο ο σμου
^{Nη} ^{Γα}
και συ νη γειρας τους αν θρωπης συντη σαρ κι σου Κυ ρι
^ϛ ^ϛ
ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ᾧν ἡ ἀκροστιχὴς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμήν,
τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^{Nη} ^{Γα} ^ϛ ^ϛ
και πε ρι ε ζω σα το

T^{Γα} ^{Nη} ^ϛ ^ϛ
ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαντα πα
^{Γα} ^{Nη} ^ϛ ^ϛ
αν τα δευ τε προ σκυ νη σω μεν εκ της του Α δου γαρ τυ
^{Πα} ^{Nη} ^ϛ ^ϛ
ραν νι ι δος η μας η λευ θε ρω σε δι α της αυ του
^ϛ ^ϛ ^ϛ ^ϛ
τρι η μερ ου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα

μενος και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, η τις ου ου

σα λευ θη σε ται

πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον ε

σκυ λευ σας και τρι η με ρος α να στας η μας συ να νε

στη σας δο ξα ζον τας την σην παν το δυ να μον ε

γε ρσιν Κυ ρι ε φι λα αν θρωω πε

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε, εις μα κρο τη τα

η με ρων

Φ ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με

νος ως ο υπ νων α να στας δε τρι η με ρος ως δυ

να τος τον Α δα αμ συ να νε στη σας κραυ γα ζον τα

δο ξα τη α να στα σει σου μο νε φι λα αν θρωω πε

Δόξα. Τῶν Μαρτύρων.

ᾠχος Πα φ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^{M Πα}

T ω της Τρι α α α αδος φω ω τι ^{B8 Δ} η αυ

τα δελφος ξυ νω ρι ι ις λα αμ πρου υ υν θει ει ει

ει σα ^{B8 Δ} των τυ ραν νων την ω μο ο τη τα κα τε

ε ε βα α α α λεν ^M ο θεν και την φλο γα κα τα

πα α τσ υ υ ντες χο ρε ε ε ευ ο ο ντες ε ε ^{Πα}

ε ε ψα α α α λλον ^{B8} ι δσ δη τι κα λον η

τι τε ερ πνον ^{Πα Δ} αλλ η το κα τοι κειν α δελ φσ ρς

α α α α μα ^M και προς εν θε ον δο ξαν α πο ο

βλε πο ον τες ^{B8} υ ρα νι υ δο ο ξης κα τη ξι

ω ω ω θη η η η σαν ^{B8} Χρι στω ω ω τω Θε ε

ω ^Δ υ περ η μων α α ει ει προ ε σβε ε ευ

ο ο ο ο ντες ^{M Δ} τσ σω θη η η η η ναι τας

ψυ υ χας η μων ^{ΒΧ}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Κ^{Β8} αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τ8 8 8ς
αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Ν^{Β8} ευ στον πα ρα κλη σε ε σι σων οι κε τω ω ων
Πα α α να α μω ω ω με παυ ου σα δει νων

η η μων ε πα να α στα α α α α σεις πα σης

θλι ψεωσ η μας α πααλ λα α ατ τ8 8 8 σα

σε γαρ μο νη ην α α σφα α λη και βε βαι αν αγ

κυ υ υ ραν ε ε ε ε χο ο ο ο μεν και την

σην προστα σι ι ι ι α αν κε κτη η η με ε ε ε

θα μη αι σχυν θω με ε εν Δε σποι οι να α σε προ

σκα α λου ου ου με ε ε ε νοι σπευ σο νεις ι κε ε

σι ι ι αν των σοι οι πιστως βο ω ω ω νων των

χαι ρε Δεσ ποι οι να η πα α α αν τω ων βο η η η

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ ῥωδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Κ^{Νη} α τε λυ σας τω σταν ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει στον ^{Πα} των ^{Νη} μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας ^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

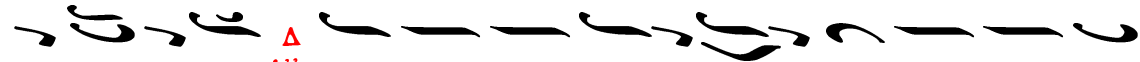

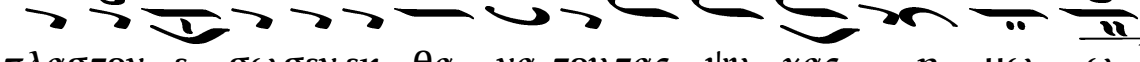

Δόξα. Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος ρ̣ Δι - θ

Ο ι μα ρ τυ ρες σθ Κυ ρι ε εν τη αθ λη σει αυ
των στε φα νης ε κο μι σαν το της αφ θα ρ σι ας
εκ σθ τθ Θε υ η μων σchon τες γαρ την ι σχυν σθ τες
τυ ραν νης κα θει λον εθ ραυ σαν και δαι μο
νων τα α νι σχυ ρα θρα ση αυ των ταις ι κε
σι αις Χρι σε ο Θε ος σω στον τας ψυ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω

 στον μυστηριον ^ε δια σου Θεο το κε τοις επι

 γης πεφανερωται ^ε Θεος εν ασυγχυτω ενωσει

 σαρκου μενος ^Δ και Σταυρον εκουσιως υπερημων

 καταδεξαμενος ^ε διου αναστησας τον πρωτο

 πλαστον εσωσεν εκ θανατου τας ψυχας ημων

 ων ^Δ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετά τὰ ἀπολυτικά,
 ἐὰν δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.
